ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமானாரருளிச்செய்த

ப்ரமேயஸாரம்.

இதற்கு விசதவாக்சிகாமணியான

ஸ்ரீ மணவாளமாமுனிகளருளிச்செய்த வ்யாக்யாநம்.

தனியன்.

நீங்காமலென்றும் நினைத்துத் தொழுமின்கள் நீணிலத்தீர்
பாங்காகநல்ல பிரமேயசாரம் பரிந்தளிக்கும்
பூங்காவளம் பொழில்சூழ் புடைவாழும் புதுப்புளிமன்
ஆங்காரமற்ற வருளாள மாமுனியம்புதமே.

அவதாரிகை.

ஸகலஶாஸ்த்ர நிபுணராய் தத்வஹிதபுருஷார்த்த யாதாத்ம்யவிதக்ரேஸரராய், ஸமஸ்தஸம்ஸாரிசேதநோஜ்ஜீவந காமராய், தம்மை அடியிலே அங்கிகரித்தருளின எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே சிரகாலம் ஸேவைபண்ணி தத்வஹித புருஷார்த்த விசேஷங்களெல்லாம் சரமபர்வபர்யந்தமாக அவரருளிச்செய்யக்கேட்டு தந்நிஷ்டராயிருக்கும் அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் தம்முடைய பரமக்ருபையாலே ஸம்ஸாரிசேதநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஸகலஶாஸ்த்ரங்களிலும் ஒரொரு ப்ரதேஶத்திலே தாத்பர்யரூபேண ப்ரதிபாதிக்கப்படுகையாலே ஸகலர்க்கும் அறியவரிதாம்படி யிருக்கிற அர்த்தவிசேஷங்களை ஸங்க்ரஹித்து ஜ்ஞாநஸாரமாகிற ப்ரபந்தமுகேந வருளிச்செய்து தலைக்கட்டினவநந்தரம் ஸகலஶாஸ்த்ர ஸங்க்ரஹமாகையாலே ப்ரமாணஸாரமான திருமந்த்ரத்தால் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ப்ரமேயங்களில் ஸாராம்ஶத்தை ஸங்க்ரஹித்து இப்ப்ரபந்தமுகேந வருளிச்செய்கிறார். ஆகையிறே இப்ப்ரபந்தத்துக்கு ப்ரமேயஸாரமென்று திருநாமமாயிற்று.

http://acharya.org

மூ.—அவ்வானவர்க்கு மவ்வானவரெல்லாம்
உவ்வானவரடிமை யென்றுரைத்தார்—இவ்வாறு
கேட்டிருப்பார்க் காளென்று கண்டிருப்பார் மீட்சியில்லா
நாட்டிருப்பாரென்றிருப்பன்நான். (௧)

அவ;—முதற்பாட்டு. இதில் திருமந்த்ரத்துக்கு ஸங்க்ரஹமான ப்ரணவத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ப்ரமேயத்தில் ஸாராம்ஶத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா;—(அவ்வானவர்க்கு) அகாரவாச்யனானவருக்கு. (௧) "అఇతిబ్రహ్మ-அ இதிப்ரஹ்ம" என்று அகாரத்தை ப்ரஹ்மஶப்த வாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனோடே ஸமாநாதி(தி)கரித்துச்சொல்லிற் றிறே ஶ்ருதி. அந்த ஸாமாநாதிகரண்யந்தான் வாச்யவாசக ஸம்பந்தநிபந்தநமிறே. (௨)"సమస్తశబ్దమూలత్వాదకారస్య స్వభావతః। సమస్తవాచ్యమూలత్వాద్బ్రహ్మణోఽపి స్వభావతః। వాచ్యవాచకసమ్బన్ధస్తయోరర్థాత్ప్రతీయతే- ஸமஸ்தஶப்தமூலத்வாதகாரஸ்யஸ்வபாவதஃ| ஸமஸ்தவாச்யமூலத்வாத்ப்ரஹ்மணோபிஸ்வபாவதஃ|வாச்யவாசக ஸம்பந்தஸ்தயோரர்த்தாத் ப்ரதீயதே" என்னக்கடவதிறே.

(மவ்வானவரெல்லாம்) மவ்வானவரென்று மகாரவாச்யரான ஜீவாத்மாக்களைச் சொல்லுகிறது. (௩)"మకారో జీవవాచకః- மகாரோஜீவவாசகஃ" என்னக்கடவதிறே. இதுதான் ஏகவசநமாயிருந்ததேயாகிலும் ஜாத்யேகவசநமாய்க்கொண்டு ஸமஷ்டி வாசகமாயிருக்கையாலே த்ரிவிதாத்மவர்க்கத்தையும் சொல்லக்கடவதாயிருக்கும். ஆகையாலே மவ்வானவரெல்லாமென்கிறார்.

(உவ்வானவர்) உகாரவாச்யரானவர். இத்தால் - ஆசார்யனைச் சொல்லுகிறது. எங்ஙனேயென்னில், உகாரம் லக்ஷ்மீ வாசகமாக ஶாஸ்த்ர ஸித்தமாகையாலும், அவள்தனக்கு (௪) கடகத்வம் ஸ்வரூபமாகையாலும், ஆசார்யனுக்கும் கடகத்வமே ஸ்வரூபமாகையாலும் தத்ஸாதர்ம்யமுண்டாகையாலே இவனுடைய கடகத்வத்துக்கு மூலம் அவள் திருவடிகளின் ஸம்பந்த விஶேஷமாகையாலே தத்ப்ரயுக்தமான ஐக்யமுண்டிறே.

---

(௧) ருக்வேதம், (௨) வாமந புராணம். (௩)

http://acharya.org

ஆகையால் தத்ஸாதர்ம்யத்தாலும், தத்ஸம்பந்தப்ரயுக்த ததைக்யத்தாலும் ஆசார்யனை உகாரவாச்யனென்கிறது.

எம்பெருமானார் ஒருநாள் உகப்பிலே முதலியாண்டானுக்கு அருளிச்செய்ததாக அவருடைய குமாரரான கந்தாடையாண்டான் பட்டருக்கு அருளிச்செய்த வர்த்தவிசேஷங்களெல்லாம் ப்ரதிபாதிக்கிற ப்ரணவஸங்க்ரஹமாகிற ப்ரபந்தத்திலே ஆசார்யனை உகாரவாச்யனாகச் சொல்லாநின்றதிறே. இவரும் எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ஸேவித்தவராகையாலே அவரருளிச்செய்யக்கேட்டிருக்குமது கொண்டிறே இப்ப்ரபந்தத்திலே இப்படியருளிச்செய்தது.

(அடிமையென் றுரைத்தார்) சேஷமென்றருளிச்செய்தார்; ஸம்பந்தஜ்ஞானம் பிறப்பிக்கை (யு) கடகக்ருத்யமிறே. ஈச்வரன்சேஷியாய் இத்தலை சேஷமாயிருந்தாலும் இஸ்ஸம்பந்தத்தை ஆசார்யன் உபதேசத்தாலே உணர்த்தினபோதிறே இவனுக்கு ப்ரகாசிப்பது. ஆகையாலே; அவ்வானவர்க்கு மவ்வானவரெல்லாம் அடிமையென்று உவ்வானவர் உரைத்தாரென்கிறார்.

(இவ்வாறுகேட்டிருப்பார்க்கு)இதுதான் உபதேசகம்யமாகையாலே இப்ப்ரகாரத்தை உபதேசமுகத்தாலே கேட்டு, தந்நிஷ்டராயிருப்பார்க் கென்கிறார்.

(ஆளென்று கண்டிருப்பார்) அதாவது-அப்படியிருப்பார்க்குசேஷமென்று தங்களை தர்சித்திருக்கு மவர்களென்கை. கீழ்ச்சொன்ன பகவச்சேஷத்வம் தத்காஷ்டையான பாகவதசேஷத்வ பர்யந்தமாயிருக்கையாலேயிறே இவரிப்படியருளிச்செய்தது, திருமந்த்ரத்தில் பதத்ரயத்தாலும்ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற அநந்யார்ஹசேஷத்வ அநந்யசரணத்வ அநந்யபோக (த்யத்) த்வங்களாகிற ஆகாரத்ரயமும் ததியசேஷத்வ பர்யந்தமாயிறே யிருப்பது, இதுதான் மூன்றுபதத்திலும் ஆர்த்தமாகவநுஸந்திக்கவேணுமிறே, ஆகையாலே இப்பதத்திலார்த்தமாக ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறவித்தை அருளிச்செய்தாராயிற்று. ஆக இப்படித்தங்களைத்ததீயசேஷத்வபர்யந்தமாக தர்சித்திருக்குமவர்கள்.

http://acharya.org

மூ;—குலமொன்றுயிர் பலதங்குற்றத்தாலிட்ட
கலமொன்று காரியமும்வேறும்—பலமொன்று
காணாமைகாணும் கருத்தார் திருத்தாள்கள்
பேணாமை காணும் பிழை. (உ)

(மீட்சியில்லா நாட்டிருப்பாரென் றிருப்பன்நான்) புநராவ்ருத்தியில்லாத திருநாட்டிலேபோய் அடியார்கள் குழாங்களுடன் கூடியிருக்குமவர்களென்று ப்ரதிபத்திபண்ணி யிருப்பன் நான். நானென்கையாலே ஸ்வப்ரதிபத்திவிஶேஷத்தையருளிச் செய்கிறார்.

எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ஸேவித்து ஸர்வஜ்ஞராய் பரமாப்தராயிருக்கையாலே தாமறுதியிட்டதே அர்த்தமென்று லோகம் பரிக்ரஹிக்கும்படியான மதிப்பராகையாலே யிறே "என்றிருப்பன் நான்" என்றருளிச்செய்தது. (௧)

அவ;—இரண்டாம் பாட்டு. மகாரவாச்யரில் பத்த (பத்த) சேதநரானவர்களுக்கு ஸம்ஸாரம் ஒழுக்கறாமல் செல்லுகைக்கடி ஸதா (ஸ)சார்ய ஸமாஶ்ரயணமில்லாமை யென்கிறார்.

வ்யா;-(குலமொன்று)நிருபாதிகமாய் நித்யமாயிருக்கும் குலமொன்று. அதாவது-கீழ்ச்சொன்ன ஶேஷத்வம்; தொண்டக்குலமிறே. (உயிர்பல) ஆத்மாக்களநேகர்-அதாவது-அந்தஶேஷத்வாஶ்ரயமான வாத்மாக்கள் அஸங்க்க்யாதரென்கை. (தங்குற்றத்தாலிட்டகல மொன்று) அதாவது-தாங்கள்பண்ணின புண்யபாபரூபகர்மமடியாகத்தங்களை ஈஶ்வரனிட்டுவைத்தஶரீரமாகிற கலமொன்றென்கை. தங்குற்றத்தாலிட்டகலமொன்றென்கையாலே-ஈஶ்வரன் இவ்வாத்மாக்களை ஶரீரத்திலிடுவது அவ்வவருடைய கர்மங்களை யாராய்ந்து அதுக்கீடாக வென்னுமிடம் சொல்லுகிறது. கலமொன்றென்றது-தேவாதிஜாதி பேதத்தாலும் தத்ததவாந்தரபேதத்தாலும் அநேகமாயிருந்ததேயாகிலும் எல்லாம் ப்ருக்ருதிபரிணாம ரூபமென்னுமதில் பேதமில்லாமையாலே.

(காரியமும் வேறும்) அந்ததேஹபரிக்ரஹத்தால் கொள்ளும் கார்யமும்(பி)பிந்நமாயிருக்கும். காரியமாவதுதான்கர்மபலாநுபவமிறே. அது - வேறாகையாவது-புண்யபலாநுபவமும்,

http://acharya.org

மூ;—பலங்கொண்டு மீளாத பாவமுளதாகில்
குலங்கொண்டு காரியமென்கூறீர்—தலங்கொண்ட
தாளிணையானன்றே தனையொழிந்த யாவரையும்
ஆளுடையானன்றே யவன். (௩)

பாபபலாநுபவமும், உபயபலாநுப வமாய்க்கொண்டு வேறுபட்டிருக்கை. காரியமுமென்றது-குலமொன்றாயிருக்க உயிர்பலவாறுப்போலே, குற்றத்தாலிட்ட கலமொன்றாயிருக்க தத்கார்யமானபலாநுபவமும் பலவகைப்பட்டிருக்குமென்று நினைத்து, சேஷத்வமேகுலமானவாத்மாக்களுக்கு புண்யபாபரூபகர்மஸம்பந்தமும், அதடியானதேஹபரிக்ரஹமும், அதின்கார்யமான ஸுகதுஃக்காநுபவமும், இப்படி ஒழுக்கறாமல் நடப்பானேனென்னுமாகாங்க்ஷையிலேயருளிச் செய்கிறார்மேல்.

(பலமொன்றென்று தொடங்கி) அதாவது-ஓராத்மாவை அங்கீகரிக்குமளவில் க்யா(ஞா)திலாப பூஜைகளாகிறபலமொன்றில் கண்வையாதே இவ்வாத்மாவினுடைய உஜ்ஜீவநமே ப்ரயோஜநமாகவிசேஷகடாக்ஷத்தைப் பண்ணும் நினைவையுடையனை வாசார்யனுடைய திருவடிகளை யாஶ்ரயியாமை காணுங்கோள் ஸம்ஸாரம் அவிச்சி (ச்சே)ந்நமாய்ச்செல்லுகைக்கடியான குற்றமென்கை. பலமொன்று காணாமைகாணும் கருத்தாரென்கையாலே-ஆசார்யவைபவம் சொல்லுகிறது. திருத்தாள்கள்பேணாமை யென்றவிடத்தில், பேணுகையாவது-விரும்புகையாய், பேணாமையாவது-விரும்பாமையாகையாலே ஆஶ்ரயியாமையைச் சொல்லுகிறது. பிழை-குற்றம். (௨)

அவ;—மூன்றாம்பாட்டு;-ப்ரயோஜநாந்தரப்ராவண்யம் நடக்குமாகில் சேஷத்வமாகிறகுலங்கொண்டு என்னப்ரயோஜநம்; திருவுலகளந்தருளின ஸர்வேஶ்வரன் தத்காலத்திலே ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தாத்மாக்களையும் ஸ்வசேஷமாகவுடையவனன்றோவென்கிறார்.

வ்யா;—(பலங்கொண்டு மீளாதபாவமுளதாகில்) ஐஶ்வர்யாதிகளிலேதேனுமொருபலத்தைக் கைக்கொண்டு, வேண்டாவெ

http://acharya.org

ன்றாலும் அதில்நின்றும்மீளாமல் பற்றிநிற்கும்படியானபாபமுண்டாயிருக்குமாகில். அன்றிக்கே, பாவமென்றது-பா(ஞ)வமென்றபடியாய், பலத்தைக்கொண்டு இதில் நின்றும் மீளாமல்பற்றிநிற்கும்படியான நினைவுண்டாயிருக்குமாகி லென்னவுமாம்,(குலங்கொண்டு காரியமென்கூறிர்) ப்ரயோஜநாந்தரருசி கிடக்குமாகில், ஈஶ்வரன் இவ்வாத்மாவை ஸம்ஸாரத்தில் துவக்கறுத்துத் தன்திருவடிகளில் வாங்காமையாலே ஶேஷத்வமாகிற குலத்தால் என்னப்ரயோஜநமுண்டு சொல்லுங்கோளென்கை. அதுவென்? ஶேஷத்வஜ்ஞாநமுண்டானால் இவன் நம்முடையவனென்ற பிமாநித்து ஈஶ்வரன் காரியம் செய்கைக்குடலாகாதோவென்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்மேல்.

(தலமென்று தொடங்கி) (தலங்கொண்டதாளிணையான்) பூமியும் உபரிதநலோகமுமான ஸகலஸ்தலத்தையும் அளந்து கொண்டதிருவடிகளிரண்டையு முடையவன். (அன்றே) அப்படியளந்துகொண்டவக் காலத்தில்.

(தனையொழிந்த யாவரையும் ஆளுடையானன்றேயவன்) தன்னையொழிந்த ஸகலாத்மாக்களையும்தனக் கடிமையாகவுடையவனன்றோவவனென்கை.இத்தால்திருவுலகளந்தருளினபோது எல்லார்தலைகளிலும் திருவடிகளைவைத்து அப்போதே எல்லாரையும் தனக்குச் சேஷமாக்கிக்கொண்டானாக நினைத்துஸந்துஷ்டனாய் நின்றவன், இத்தைவரையாக இவ்வாத்மாக்களைஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் எடாதிருக்கிறது இவர்களுடைய அந்யபரதையறுந்தனையும் பார்த்திறே. ஆகையால் இவன்றனக்குச்சேஷத்வமுண்டானாலும் ப்ரயோஜநாந்தரபரதையற்றாலொழிய இவனை ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் அவனெடாமையாலே ப்ரயோஜநாந்தரருசி கிடக்கவுண்டான ஶேஷத்வஜ்ஞாநத்தா லென்ன ப்ரயோஜந முண்டென்றதாயிற்று.

ஆக, மூன்றுபாட்டாலே ப்ரணவார்த்தத்தை யருளிச்செய்தார். இனிமேல் நாலுபாட்டாலே நமஶ்ஶப்தார்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார். நமஸ்ஸுக்கர்த்தம் அநந்யார்ஹத்வமிறே; அதுக்கு உபயோகியான அர்த்தவிஶேஷங்களையுபபாதிக்கருளுகிறார்.(௩)

http://acharya.org

மூ;—கருமத்தால் ஞானத்தால் காணும் வகையுண்டே
தருமத்தாலன்றி யிறைதாள்கள்—ஒருமத்தால்
முந்நீர்கடைந்தானடைத்தான் முதல்படைத்தான்
அந்நீரமர்ந்தானடி. (௪)

அவ;—நாலாம்பாட்டு. ஶேஷியானவன் திருவடிகளைத்தானே தருகையாலொழிய உபாயந்தரங்களால் காணவிரகுண்டோ வென்கிறார்.

வ்யா ;—(கருமத்தால் ஞானத்தால் காணும்வகையுண்டே) அதாவது-கர்மயோகத்தாலும், ஜ்ஞாநயோகத்தாலும், பக்தியோகத்தாலும் காணும் ப்ரகாரமுண்டோவென்கை. ஞானத்தாலென்கிறவிதிலே பக்தியும் சொல்லுகிறது. "భక్తిశ్చ జ్ఞానవిశేషః-பக்திஶ்சஜ்ஞாநவிஶேஷ:" என்கிறபடியே அதுதான் ஜ்ஞாநவிஶேஷமாகையாலே. (௧)"కర్మణైవహి సంసిద్ధిమాస్థితా జనకాదయః - கர்மணைவ ஹிஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜநகாதய:" என்றும் (௨)"నహి జ్ఞానేన సదృశం పవిత్రమిహవిద్యతే - நஹிஜ்ஞாநேநஸத்ருஶம் பவித்ரமிஹவித்யதே" என்றும் (௩) "మన్మనాభవమద్భక్తో మద్యాజీమాంనమస్కురు । మామేవైష్యసియుక్త్వైవమాత్మానం మత్పరాయణః - மந்மநாபவமத்பக்தோமத்யாஜீமாம்நமஸ்குரு। மாமேவைஷ்யஸியுக்த்வைவமாத்மாநம் மத்பராயண:" என்றும் கர்மாதிகளில் ஒரொன்றை பகவத்ப்ராப்திஹேதுவாகச் சொல்லாநிற்கும்; இவற்றால் காணும்வகையுண்டோ வென்று இவரருளிச்செய்தது, இவற்றினுடைய ஸ்வரூபத்தையும் பகவத்வைபவத்தையும் தெளியக்கண்டவராகையாலே. இவைபலவ்யாப்தமாய்ப்போருகிறது - ப்ரபத்தி இவற்றுக்கங்கமாய்நின்று கார்யம்செய்து கொடுக்கையாலே யென்று கருத்து.

(தருமத்தாலன்றி யிறைதாள்கள்) அதாவது - ஶேஷியானவன் திருவடிகள் தானே தருகையாகிறவற்றாலொழிய வென்றபடி. இறையென்றுப்ரதம பதத்திற்சொன்ன அகாரவாச்யனை ஶேஷியைச் சொல்லுகிறது. தாள்கள் தருமத்தாலன்றி யென்றது-திருவடிகளே உபாயமென்கிற ப்ரமாணப்ரஸித்தியாலே.

---

(௧) கீதை-௩-௨௦. (௨) கீ- (௩) கீ.௯ ௩௪.

http://acharya.org

பூர்வவாக்யத்தால் உபாயவரணம் சொல்லுகிறவளவில் "చరణౌ శరణం ప్రపద్యే-சரணௌ ஶரணம் ப்ரபத்யே" என்றுசின்றதிறே (க) "ஆறெனக்குநின்பாதமே சரணாகத்தந் தொழிந்தாய்" என்றும், (உ) "கழல்களவையே சரணாககொண்ட" என்றும், (ந) "அடிமேல் சேமங்கொள்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்" என்றும் (ச) "சரணேசரண் நமக்கு" என்றும், திருவடிகளே உபாயமென்னுமதை ஒருகால்போலே பலகாலும் ஆழ்வார் அருளிச்செய்தாரிறே.

(ஒருமத்தால் முந்நீர்கடைந்தான்) தூர்வாஸ ஶாபோபஹதராய் வந்துஶரணம் புகுந்த இந்த்ராதிகளுக்காக மந்தரபர்வதமாகிற ஒருமத்தாலே ஒருவராலும் கலக்கவொண்ணாத ஜலஸம்ருத்தியையுடைய கடலைக் கடைந்தவன்.

(அடைத்தான்) (ரு) "సీతాముఖ కమల సముల్లాస హేతోశ్చ సేతోః-ஸீதாமுககமல ஸமுல்லாஸஹேதோஶ்ச ஸேதோ:" என்கிறபடியேபிரிவாலே தளர்ந்த பிராட்டிமுககமல விகாஸத்துக்காக நீரைக்கண்டவாறே வெருவியோடும் குரங்குகளைக் கொண்டு நீரிலேயமிழக்கடவ மலைகளாலே (சு) "అప్రమేయో మహోదధిః-அப்ரமேயோமஹோததி:" என்கிறபடியே ஒருவரால் அளவிடவொண்ணாத ஆழத்தையும் அகலத்தையுமுடைத்தான கடலையடைத்தவன்.

(முதல் படைத்தான்) கரணகளேபரவிதுரராய், போக (భోగ) மோக்ஷஶூந்யராய்க்கிடந்தஸம்ஸாரிசேதநரை கரணகளேபரப்ராப்தியாலே போக(భోగ)மோக்ஷபாகி(భాగి)களாக்குகைக்காக, (எ) "అప ఏవ ససర్జాదౌ-அபஏவஸஸர்ஜாதௌ" என்கிறபடியே ஆதியிலே ஜலதத்வத்தை ஸ்ருஷ்டித்தவன்,

(அஞ்சிரமர்ந்தான்) ஸ்ருஷ்டரானவிவர்களுடையரக்ஷணார்த்தமாக (அ) "வெள்ளத்தடங்கடலுள் விடநாகணைமேல் மருவி" என்கிறபடியே அந்தஜலத்திலே கண்வளர்ந்தருளினவன்.

(அடி) அவனுடைய திருவடிகளை. இத்தால் ப்ரயோஜநாந்தரபரராய் இன்றுஶ்ரயித்த தேவர்களோடு நித்யாஶ்ரிதையான

(க) தி-வாய்-ரு-எ-கo. (உ) தி-வாய்-ரு-அ-கக. (ந) தி-வாய்-ரு-கூ-கக
(ச) தி-வாய்-ரு-கo-கக. (ரு) ஆளவந்தார்முக்தகம். (சு) ரா-யு-கசு-நக.
(எ) மநு-க-அ. (அ) தி-வாய்-எ-அ-ச.

http://acharya.org

மூ.—வழியாவதொன்றென்றால் மற்றவையும் முற்றும்
ஒழியாவதொன்றென்றோமென்று—இழியாதே
இத்தலையாலேதுமில்லையென்றிருந்ததுதான்
அத்தலையால் வந்தவருள். (௫)

பிராட்டியோடு நித்யஸம்ஸாரிகளான சேதநரோடு வாசியற எல்லாரையும் ரக்ஷித்தவனுடைய திருவடிகளையென்கை. "ஒரு மத்தாலென்று துடங்கி அந்நீரமர்ந்தானடி இறைதாள்கள் தரு மத்தாலன்றிக் கருமத்தால் ஞானத்தால்காணும் வகையுண்டோ" என்றந்வயம். (௪)

அவ;— அஞ்சாம்பாட்டு. ஸித்தோபாயத்தின்படியைக் கண்டால் உபாயாந்தரங்களை ஸவாஸநமாகவிட்டு, அதுதன்னி லும் தன்னுடைய ஸ்வீகாரத்திலுபாயபுத்தியற்றுத் தன்வெறு மையை யநுஸந்தித்திருக்குமது ஸர்வேஶ்வரனுடைய க்ருபா பலமென்கிறார்,

வ்யா;-(வழியாவதொன்றென்றால்) உபாயமாவதொன்றென் றால். அதாவது - கர்மஜ்ஞாநபக்திப்ரபத்திகளென்று நாலு பாயமாக ஶாஸ்த்ரம் சொல்லிற்றேயாகிலும், கர்மாதியான மூன் றும் கார்யஸித்தியில் ஈஶ்வரன்கை பார்த்திருக்குமவையாகை யாலே அவற்றுக்கு ஸாக்ஷாதுபாயத்வமில்லை. ஆனபின்பு ஸா க்ஷாதுபாயமாவது - சதுர்த்தோபாயமொன்றென்று சொன்னோ மென்கை.

(மற்றவையும்முற்றுமொழியா) அதாவது-(க)"సర్వధర్మాన్పరిత్య జ్య - ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய" என்கிறபடியே மற்றுமுண்டான உபாயாந்தரங்களெல்லாவற்றையும் ஒன்றொழியாமல் விட்டென் கை. மற்றவையுமென்று-ஸித்தோபாயவ்யதிரிக்தமான ஸக லோபாயங்களைச் சொல்லுகிறது. முற்றுமென்று-அவற்றைவிடு ம்போது நிஶ்ஶேஷமாக விடவேணுமென்கிறது. ஒழியாவென் றது-ஒழிந்தென்றபடியாய், பரித்யஜித்தென்றபடி.

(அதொன்றென்றால்) அந்தஸித்தோபாயமானது ஏகபத த்தில் சொல்லுகிறபடியே சேதநருடைய ஸ்வீகாரத்தில் உபாய புத்தியையும் ஸஹியாதபடி அத்விதீயமென்றால். (ஒமென்று)

(க) கீதை-௧௮-௬௬.

http://acharya.org

மூ;—உள்ளபடி யுணரி லொன்று நமக்குண்டென்று
விள்ளவிரகிலதாய் விட்டதே—கொள்ளக்
குறையேதுமில்லார்க்குக் கூறுவதென் சொல்லீர்
இறையேது மில்லாத யாம். (௬)

உடன்பட்டு. (இழியாதே) நம்முடைய ஸ்வீகாரமுண்டானாலன்றே அது காரியகரமாவதென்று இவ்வழியாலே தான் இவ்வுபாயத்துக்குள்ளிழியாதே.

(இத்தலையாலேது மில்லையென்றிருந்தது தான்) இப்பேற்றுக்குடலாகச் சொல்லலாவது இத்தலையா லொன்றுமில்லை யென்று தன் வெறுமையை யநுஸந்தித்திருந்த அவ்விருப்புத்தான். (அத்தலையால் வந்தவருள்) (க) "அரிவரு மருள்" என்கிறபடியே நிர்ஹேதுகமாக அவன் தன்நினைவாலே வந்த க்ருபையினுடைய பலமென்கை. அருளென்றது-அருளின் பலமென்கை. (ரு)

அவ;—ஆறும்பாட்டு. ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய தர்ஶியாய் இவ்வுபாயத்திலதிகரித்தவன் அநுஸந்தித்திருக்கும் ப்ரகாரத்தை ஸ்வகதமாக வருளிச்செய்கிறார்.

வ்யா;—(உள்ளபடியுணரில்) ஸ்வரூபத்தையுள்ளபடி தர்ஶிக்கில். அதாவது-ஜ்ஞாத்ருத்வகர்த்ருத்வாதிகளோடும் போக்த்ருத்வத்தோடும் கூடியிருக்கிறமேலெழுந்தவாகாரத்தையிட்டு தர்ஶிக்கையன்றிக்கே. ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வயத்ந கந்த(गन्ध) ஸஹமான பாரதந்த்ர்யமே வடிவான வவ்வளவும் செல்லதர்ஶிக்கிலென்கை.

(ஒன்று நமக்குண்டென்று விள்ளவிரகிலதாய் விட்டதே) பேற்றுக்குடலானதொன்று நமக்குண்டென்றுவாய் விடுகைக்குவழியற்று விட்டதேயென்கை. அன்றிக்கே, விள்ளுகையாவது-நீங்குகையாய், அவனபி(भि)மாநத்திலே யொதுங்கிக்கிடக்குமதொழியப்பேற்றுக் குடலாக நமக்கொன்றுண்டென்று பிரியநிற்க விரகற்றுவிட்டதே யென்னவுமாம். அதுவென்? நமக்கு ரக்ஷகனானாலும், (உ) "रक्ष मां-ரக்ஷமாம்" என்கிறபடியே உக்திமாத்ரம் இவனும் சொல்லவேண்டாவோ வென்கிற ஶங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார் மேல்.

(க) தி-வாய்-க-௩-உ. (உ) பார-ஸபா-௯௯-௪க.

http://acharya.org

மூ:—இல்லையிருவர்க்குமென்றிறையை வென்றிருப்பார்
இல்லையஃ தொருவர்க்கெட்டுமதோ—இல்லை
குறையுடைமைதானென்று கூறினரில்லா
மறையுடையமார்க்கத்தேசாண். (எ)

(கொள்ளக்குறையேதுமில்லார்க்கு) தான் ரக்ஷிக்குமிடத்தில் நம்பக்கலுள்ள கொன்றையும் கூட்டிக்கொள்ளவேண்டாதபடி நிரபேக்ஷரானவர்க்கு. (இறையேதுமில்லாதயாம்) ஆத்மாவோடு ஆத்மீயங்களோடு வாசியறஸகலமும் அங்குத்தைக்குச் சேஷமாகையாலே ஏகதேசமுமொன்று மில்லாதநாம்.

(கூறுவதென்சொல்லீர்) நம்மைரக்ஷிக்கைக் குடலாக அவரைக்குறித்துச் சொல்லுவதென்? சொல்லுங்கோளென்று ஸந்நிஹிதரைப்பார்த்து அருளிச்செய்கிறார். இத்தால் அவன்பரிபூர்ணனாய் நாம் தரித்ரரானபின்பு உபயஸ்வரூபாநுகுணமாக அவன்றானே ரக்ஷிக்குமித்தனையொழிய நாம்சொல்லவேண்டுவதொன்றுண்டோவென்கை. (அ)

அவ ;—ஏழாம்பாட்டு. குறையேதுமில்லார்க்கென்றும், இறையேதுமில்லாதயாமென்றும், அருளிச்செய்த ப்ரஸங்கத்திலே இப்படி இரண்டுதலைக்குமுள்ள இல்லாமையை அநுஸந்தித்து, ஸேஷியானவனை ஜயித்திருப்பாரில்லை. அது ஒருவர்க்கு ஸித்திக்குமதோவென்கிறார்.

வ்யா;—(இல்லையிருவர்க்குமென்று) இரண்டுதலைக்கும் ஓரில்லாமையுண்டென்றநுஸந்தித்து. (இறையைவென்றிருப்பாரில்லை) ஸேஷியானவனைத் தன்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே வீசுகொம்பாய் நிற்கையைவிட்டுப் பரதந்த்ரனாய்வந்து நிற்கும்படி இவ்வநுஸந்தானத்தாலே ஜயித்திருப்பாரொருவருமில்லை.

(அஃதொருவர்க்கெட்டுமதோ) அந்தவநுஸந்தானம் ஒருவர்க்கெய்துமதோ? அதிதூரமன்றோவென்கை. இருவர்க்குமில்லையென்றவதுதான் ஏதென்னுமாகாங்க்ஷையிலே அருளிச்செய்கிறார்மேல் (இல்லை குறையுடைமைதானென்று) அவனுக்கு இத்தலையில் ஒன்றும் கொள்ளவேண்டும் குறையில்லை. இவனுக்கு அத்தலைக்கொன்றும் கொடுக்கத்தக்க உடைமைதானில்லையென்று.

http://acharya.org

மூ;—வித்தமிழ வின்பம் துன்பம் நோய் வீகாலம்
தத்தமவையே தலையளிக்கும்—அத்தைவிடர்
இச்சியாரிச்சியா தேத்தவெழில் வானத்
துச்சியானுச்சி யானும். (அ)

(கூறினரெல்லாம் மறையுடைய மார்க்கத்தேகாண்) அதாவது-அபௌருஷேயமாகையாலே விப்ரலம்பாதிதோஷ ஸம்பாவநாகந்த(கந்)ரஹிதமாய், அதஏவ ஆப்ததமமாயிருக்கிற வேதமார்க்கத்தை தர்ஶித்துக்கொள்ளென்கை. மார்க்கத்தைக் காணென்று ஸந்நிஹிதனாயிருப்பானொருவனைப்பார்த்துச் சொல்லுமாபோலே, ஸர்வர்க்கு முபதேஶமாக வருளிச்செய்தாராயிற்று. (எ)

அவ;—எட்டாம் பாட்டு. நாராயண பதார்த்தமான அநந்யபோக(க்ய)த்வத்தை யருளிச்செய்கிறார்; கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்றும், அது பண்ணும் க்ரமமுமிறே அதில் சொல்லுவது. அவையிரண்டையும் ஸங்க்ரஹேணவருளிச் செய்கிறார் இதில்.

வ்யா;—(வித்தமித்யாதி.) கைங்கர்யம் பண்ணுமதிகாரிக்கு ஶரீரத்தோடிருக்கும்நாள், வரும்வித்தலாப(ப)தத்வியோகாதிகளடியாகவந்த ஹர்ஷஶோகங்கள் பரமபுருஷார்த்தமான கைங்கர்யத்திற் செல்லுகிற மநஸ்ஸைப்பாரவடிக்குமவையாகையாலே அவைவந்தாலும் மநஸ்ஸு கலங்காமல் இவனிருக்கைக்குடலானவிவற்றை முந்துறவருளிச் செய்கிறார். வித்தம்-தநம். அதாவது-ஸ்வர்ணரஜதாதிகள்-இழவு-தத்விநாஶம், அதாவது-அஸ்திரமாகையாலே அவற்றுக்குவருமிழவு. இன்பம்-அநுகூலவஸ்த்வநுபவமாகிறஸுகம். துன்பம் - ப்ரதிகூலவஸ்த்வநுபவமாகிறதுஃக்கம். நோய்-ஶாரீரமான ரோகங்கள். வீகாலம்-ஶரீரத்தினுடையவிநாஶகாலம். வீவு-முடிவு. இவையெல்லாவற்றையும்.

(தத்தமவையே) தந்தாமுக்கடியான அந்தக்கர்மங்களே. (தலையளிக்கும்)விபாகதஶையிலேகொடுக்கும். ப்ராரப்த(ப்த)கர்மபலங்களானவை வாராதொழியாதிறே. (அத்தைவிடர்) அதாவது-அதில்மநஸ்ஸு வைக்கவேண்டாவென்றபடி. இனிமேல் கைங்கர்யத்தைச் சொல்லுகிறது. (இச்சியான்) ஐஶ்வர்யாதிகளாகிற ப்ரயோஜநாந்தரங்களிலொன்றையு மிச்சியாதவன்.

http://acharya.org

மூ;—தத்தமிறையின் வடிவென்று தாளிணையை
வைத்தவரை வணங்கியிராப்—பித்தராய்
நிந்திப்பார்க்குண்டேறு நீணிரயம் நீதியால்
வந்திப்பார்க்குண்டிழி யாவான் (கூ)

(இச்சியாதேத்த) ஏத்துகிறவித்துக்குப் பரமபதாதிகளாகிற வொன்றையும் ப்ரயோஜநமாக விச்சியாதே ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாக ஏத்த. ஏத்துகையாவதுதான்-வாசிக கைங்கர்யமிறே. (க) "ஆழியங்கையம்மானையேத்தாதயர்த்து. - வாளாவிருந்தொழிந்தேன் கீழ்நாட்களெல்லாம்" என்றாரிறே ஆழ்வார். இதுதான் மாநஸவாசிககாயிக கைங்கர்யங்களுக்கு முபலக்ஷணம். இப்படி அடிமைசெய்ய.

(எழில்வானத்துச்சியானுச்சியானும்) அதாவது-(உ)"நாகஸ்ய ப்ருஷ்டே" என்கிறபடியே விலக்ஷணமான பரமாகாஶத்திலுயர்ந்த நிலத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிறஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஶிரஸாவாஹ்யனுமென்கை. இத்தால் இங்கேயிருந்து இப்படி அடிமைசெய்யுமவன் நித்யமுக்தரை யடிமைகொண்டு அங்கேயெழுந்தருளியிருக்கு மவனுக்கு அத்யாதரணீயனுமென்றதாயிற்று. (அ)

அவ;—ஒன்பதாம் பாட்டு. கீழ்எட்டுப்பாட்டாலே பதத்ரயாத்மகமான திருமந்த்ரத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ப்ரமேயங்களில் ஸாராம்ஶங்களை யருளிச்செய்தார்; ததுபதேஷ்டாவான வாசார்யனை பகவதவதாரமாக ப்ரதிபத்திபண்ணி ததநுரூபமாக அநுவர்த்தித்திராதே ஸஜாதிய புத்தியாகிற நிந்தையைப் பண்ணுமவர்களுக்கும் தத்வைபவமறிந்து ததநுகுணமாக ஸேவித்துப்போருமவர்களுக்கு முண்டாவதான பலவிஶேஷங்களையருளிச்செய்கையாலே ஆசார்ய வைபவத்தை யருளிச்செய்கிறார் இதில்.

வ்யா;—(தத்தமிறையின் வடிவென்று) "தம்தம்" என்கிற மெல்லொற்றை வல்லொற்றாக்கித் தத்தமென்று கிடக்கிறது. ஆகையாலே, தந்தாமிறையின்வடிவென்றபடி; அதாவது-நாராயணனாகையாலே எல்லார்க்கும், "நம்முடையவிறை, நம்முடை

(க) பெரியதிருவ-அஉ. (உ) தை-நா-

http://acharya.org

யவிறை" என்று ப்ராப்தி சொல்லிப்பற்றலாம்படி ஸாதாரண
ஶோஷியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய திவ்யவிக்ரஹ மென்கை.
" సాక్షాన్నారాయణోదేవః కృత్వామర్త్యమయీంతనుమ్- ஸாக்ஷாந்நாரா
யணோதேவ: க்ருத்வாமர்த்ய மயீம்தநும் " என்றும், "యస్యసా
క్షాద్భగవతిజ్ఞానదీపప్రదేగురౌ-யஸ்யஸாக்ஷாத்பகவதிஜ்ஞாநதீபப்ரதே
குரௌ " என்றும் ஆசார்யனை பகவதவதாரமாக ஶாஸ்த்ரம்
சொல்லாநின்றதிறே.

(தாளிணையை வைத்தவரை) "மருளாமிருளோட மத்தகத்
துத்தன் தாள் அருளாலே வைத்தவவர்" என்கிறபடியே தங்க
ளுடைய அஜ்ஞாநாந்த காரமெல்லாம் போம்படித் தம்முடைய
திருவடிகளிரண்டையும் தங்கள்தலையிலே வைத்தருளின வாசா
ர்யரானவவரை.

(வணங்கியிராப்பித்தராய்) முறையிலே அநுவர்த்தித்திராத
ப்ரா(ப்ரா)ந்தராய். "தாளிணையை வைத்தவவரை, தத்தமிறையின்
வடிவென்று வணங்கியிராப்பித்தராய் " என்கையாலே அர்த்த
ஸ்திதியில் பழுதுண்டாயன்று, அப்படிப்ரதிபத்திபண்ணி அநு
வர்த்தித்திராதொழிகிறது. இவர்களுடையசித்தஸ்கலநமென்று
நினைத்து அருளிச்செய்கிறார்.

(நிந்திப்பார்க்கு) மாநுஷப்ரதிபத்தியாகிற நிந்தையைப்
பண்ணுமவர்களுக்கு, வேறொன்றுமவேண்டா, இப்படிப்ரதிபத்
திபண்ணுகைதானே யாயிற்றுநிந்தை.

(ஏறுநீணிரயமுண்டே) அதாவது-இப்படி நிந்திக்குமவர்க
ளுக்கு ஒருகாலும் கரையேற்றமின்றிக்கே, நெடுகச்செல்லா
நிற்கும் ஸம்ஸாரமாகிற நரகமுண்டென்கை; ஏறுநீணிரயமென்
கையாலே, யமன்தண்டலான நரகத்திற் காட்டில் இதுக்குண்
டானவ்யாவ்ருத்தியைச்சொல்லுகிறது. அதுக்கொருகால்கரை
யேற்றமுண்டிறே இதுநித்யமாய்ச் செல்லுமித்தனையிறே. இத்
தால் ஆசார்ய விஷயத்தில் மாநுஷப்ரதிபத்தி பண்ணும் மஹா
பாபிகளானவர்கள் ஒருகாலத்திலும் உஜ்ஜீவந யோக்யதையின்
றிக்கே நித்யஸம்ஸாரிகளாய்ப் போவர்களென்றுதாயிற்று.

(நீதியால் வந்திப்பார்க்குண்டிழியாவான்) அதாவது-கீழ்
ச்சொன்னபடியே அவதாரவிஶேஷ மென்றுப்ரதிபத்திபண்ணி
முறைதப்பாமல், அநுவர்த்தித்துப் போருமவர்களுக்கு புநராவ்
ருத்தியில்லாத பரமபதமுண்டென்கை. இத்தால் ஆசார்யவைப

http://acharya.org

மூ;—இறையுமுயிரு மிருவர்க்குமுள்ள
முறையும்முறையே மொழியும்—மறையும்
உணர்த்துவாரில்லா நாளொன்றல்ல ஆன
உணர்த்து வாருண்டான போது. (௧௦)

அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானார்
திருவடிகளே சரணம்.

அருளாளப்பெருமாளெம் பெருமானாருளிச்செய்த

ப்ரமேய ஸாரம் முற்றிற்று.

வத்தை நன்றாகவறிந்து அவன்திருவடிகளிலே "தேவுமற்றறியேன்" என்று ஸேவித்துப்போரும் மஹாத்மாக்களானவர்கள் திருநாட்டிலேபோய் அங்குள்ளாரோடுஸமாந போகபாகி(த்ரீ ஜா)களா யிருப்பரென்றதாயிற்று. (௯)

அவ;—பத்தாம் பாட்டு. இப்படி ஆசார்யவைபவத்தை யருளிச்செய்த வநந்தரம் இவ்வாசார்யன் பண்ணும் உபகாரவைபவத்தையும் லோகமெல்லாமறியும்படி ஸுஸ்பஷ்டமாக வருளிச்செய்து இப்ப்ரபந்தத்தை நிகமிக்கிறார்.

வ்யா;—(இறையும்) அகாரவாச்யனான ஈஶ்வரனும், (உயிரும்) மகாரவாச்யனான வாத்மாவும். (இருவர்க்கு முள்ளமுறையும்) அகாரத்தில் சதுர்த்தியாலே சொல்லப்பட்ட ஶேஷி ஶேஷ பாவமாகிற ததுபயஸம்பந்தமும், (முறையே மொழியும் மறையும்) அந்தஸம்பந்தத்தையே க்ரமமாகப்ரதிபாதிக்கிற வேதரூபமான திருமந்த்ரமும்.

(உணர்த்துவாரில்லா நாளொன்றல்ல) இவையெல்லாம் நித்யமாயிருந்ததே யாகிலும் இவற்றையறிவிப்பாரில்லாத காலத்திலே எல்லாம் அஸத்கல்பமாய்க்கிடந்தன.

(ஆனவுணர்த்துவாருண்டானபோது) இவையெல்லாமறிவிப்பாருண்டான காலத்திலே உளவாயிற்றனவென்கை. இவற்றையறிவிக்குமவனாகிறான் ஆசார்யனிறே, அதுதான் இப்ப்ரபந்தத்தில் முதற்பாட்டாலே அருளிச்செய்தாரிறேதாமே, இத்தால்; அஜ்ஞாதஜ்ஞாபகனானவாசார்யன்பண்ணும் உபகாரவைபவத்தை யருளிச்செய்தாராயிற்று.

பெரியஜீயரருளிச் செய்த

ப்ரமேயஸாரவ்யாக்யாநம் முற்றிற்று.

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்,

http://acharya.org

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ப்ரமேயஸாரம் பதவுரை.

க-பா-அவ்வானவர்க்கு

அவ்வானவர்க்கு	அகாரவாச்யனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு
மவ்வானவரெல்லாம்	மகாரவாச்யரான ஜீவாத்மாக்களெல்லாரும்
அடிமையென்று	ஶேஷபூதர்களென்று
உவ்வானவர்	கடகத்வமேஸ்வரூபமாயுள்ள ஆசார்யரானவர்கள்
உரைத்தார்	அருளிச்செய்தார்கள்;
இவ்வாறு	இந்தப்ரகாரத்தை
கேட்டு	உபதேஶமுகத்தாலே கேட்டு
இருப்பார்க்கு	அதிலே நிலைநின்றிருக்குமவர்களுக்கு
ஆளென்று	ஶேஷபூதர்களென்று
கண்டிருப்பார்	தங்களை தர்ஶித்திருக்குமவர்கள்,
மீட்சியில்லா	புநராவ்ருத்தியில்லாத
நாடு	திருநாட்டிலே போய்
இருப்பாரென்று	அடியார் குழாங்களுடன் கூடியிருக்குமவர்களென்று,
நான்	எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ஸேவித்திருந்தநான்
இருப்பன்	ப்ரதிபத்திபண்ணியிருப்பன். (க)

உ-பாட்டு-குலமொன்று-

குலம்	ஆத்மாவுக்கு நிருபாதிகமாயிருக்கும் ஶேஷத்வரூபமானகுலம்
ஒன்று	ஒன்றேயுள்ளது.
உயிர்	அந்தஶேஷத்வாஶ்ரயமான ஆத்மாக்கள்

http://acharya.org

பல	அஸங்க்யாதர் ;
தம்குற்றத்தால்	தாங்கள்பண்ணின புண்யபாபரூபகர்மமடியாக
இட்ட	ஈஶ்வரன் இவர்களுக்குக்கொடுத்த
கலம்	ஶரீரமாகிறபாத்ரம்
ஒன்று	ஒன்றேயாகும். (தேவாதிபேதத்தால் ஶரீரங்களநேகமானாலும் எல்லாம் ப்ருக்ருதிபரிணாமமாகையால் அத்தையிட்டு ஒன்றென்று சொல்லப்பட்டது)
காரியமும்	அந்தந்த தேஹபரிக்ரஹத்தாலுண்டாகும் புண்ய பாபபலாநுபவரூபமான ஸுகதுஃக்காதிகளாகிற காரியமும்
வேறாம்	பலவகைப் பட்டிருக்கும். (இப்படி ஸம்ஸாரம் இடைவிடாமல் நடக்கைக்கடி சொல்லுகிறார்மேல்)
பலமொன்று	க்யாதிலாபபூஜாதிகளாகிற பலமொன்றிலும்
காணாமை	காணவையாதே
காணும் கருத்தார்	இவ்வாத்மாவினுஜ்ஜீவநத்திலேயேநோக்கான நினைவையுடைய ஆசார்யனது
திருத்தாள்கள்	திருவடிகளை
பேணாமைகாணும்	ஆஶ்ரயியாமை காணுங்கோள்;
பிழை	இப்படி ஸம்ஸாரம் அவிச்சிந்நமாய்ச் செல்லுகைக்கடியான குற்றம் (௨)

௩-பாட்டு-பாலங் கொண்டு.

பலங்கொண்டு	ஐஶ்வர்யாதிகளிலேதேனுமொருபலத்தைக்கொண்டல்லது
மீளாத	(உபதேசாதிகளால் திருத்தினாலும்) மீளாமல் பற்றிநிற்கும் படியான

http://acharya.org

சு-பாட்டு-உள்ளபடி.

உள்ளபடி	ஸ்வஸ்வரூபத்தை உள்ளபடி
உணரில்	தர்ஶித்தால்
ஒன்று	பேற்றுக்கு உடலாவதொன்று
நமக்கு	அகிஞ்சநரானநமக்கு
உண்டென்று	உளதென்று
விள்ள	பிரியநிற்க,
விரகிலதாய்விட்டதே	வழியற்று விட்டதன்றோ?;
கொள்ள	நம்பக்கல் கொள்ளவேண்டும்படியான
குறையேதுமில்லாற்கு	குறை ஒன்றுமில்லாத ஸர்வேஶ்வரனுக்கு,
இறையேது மில்லாத	அவனுக்குச் சேஷமான ஆத்மாத்மீயங்களில் ஏகதேசமுமில்லாத
யாம்	ஶேஷபூதரானநாம்
கூறுவதென்	(நம்மை ரக்ஷிக்கைக்குடலாக) அவனைக்குறித்துச் சொல்லுவதென்?;
சொல்லீர்	சொல்லுங்கோளென்று ஸம்ஸாரிகளைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார். (சு)

எ-பாட்டு-இல்லையிருவர்க்கு.

இருவர்க்கும்	ஶேஷஶேஷிகளிருவர்க்கும்
இல்லையென்று	ஓரில்லாமை உண்டென்று, (இவ்வறு ஸந்தாநத்தாலே)
இறையை	ஶேஷியானவனை
வென்றிருப்பாரில்லை	ஜயித்திருப்பா ரொருவருமில்லை,
அஃது	அவ்வறுஸந்தாநம்
ஒருவர்க்கு	ஒருவருக்கு
எட்டுமதோ	எய்துமோ.
குறைதான்	அவனுக்கு இத்தலையில் கொள்ள வேண்டும் குறைதான்
இல்லை	இல்லை;
உடைமைதான்	இவனுக்கு அத்தலைக்குஸமர்ப்பிக்கத் தக்க உடைமைதான்

http://acharya.org

இல்லை	இல்லை,
என்று	என்று,
கூறினாரில்லா	அபௌருஷேயமான
மறையுடையமார்க்கத்தே	வேதமார்க்கத்தில்
காண்	கண்டுகொள். (எ)

அ-பாட்டு-வித்தமிழவு

வித்தம்	தநத்தினுடைய
இழவு	விநாசமும்,
இன்பம்	ஸுகமும்
துன்பம்	துக்கமும்
நோய்	ரோகாதிகளும்
வீகாலம்	சரீரவிநாசகாலமும், ஆகிய இவையெல்லாவற்றையும்
தத்தமவையே	தந்தாமுக்கடியான அந்தக்கர்மங்கள்
தலையளிக்கும்	பலதசையிலேகொடுக்கும்; [தானே
அத்தை	அதில்
விடர்	மநஸ்ஸுவைக்கவேண்டா.
இச்சியான்	ப்ரயோஜநாந்தரங்களிலொன்றையுமிச்சியாதவன்,
இச்சியாது	மோக்ஷாதிரூபமான வொருப்ரயோஜநத்தையுமிச்சியாமல்
ஏத்த	வாய்படைத்த ப்ரயோஜநம்பெறும்படி ஸர்வேஶ்வரனை ஸ்துதிக்க,
எழில்வானத்து	விலக்ஷணமான பரமபதத்தில்
உச்சியான்	உயர்ந்தநிலத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கும் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு
உச்சியானும்	ஶிரஸாவஹிக்கத்தக்கவனாவான். (அ)

கூ-பாட்டு-தத்தமிறையின்

தாளிணையைவைத்த	அஜ்ஞாநாந்தகாரம்போம்படி தம் திருவடிகளை வைத்தருளின
அவரை	ஆசார்யனை
தம்தம்இறையின்	நமக்கு ஸ்வாமி, நமக்கு ஸ்வாமியென்றுமுறைசொல்லத்தக்க ஸர்வேஶ்

http://acharya.org

வடிவென்று	திவ்யவிக்ரஹமென்று
வணங்கியிரா	க்ரமத்திலே அநுவர்த்தித்திராதே
பித்தராய்	ப்ராந்தராய்,
நிந்திப்பார்க்கு	மாநுஷப்ரதிபத்திபண்ணி நிந்திப்பவர்களுக்கு
ஏறு	ஒருகாலும் கரையேற்றமின்றிக்கேயிருப்பதாய்
நீள்	நெடுகச்செல்லாநிற்கும்
நிரயம்	ஸம்ஸாரமாகிற நரகம்தான்
உண்டு	உண்டு. (௯)
நீதியால்	முறைதப்பாமல்
வந்திப்பார்க்கு	அநுவர்த்தித்திருக்குமவர்களுக்கு
இழியா	புநராவ்ருத்தியில்லாத
வான்	பரமபதமானது
உண்டு	உண்டு,

௧௦-பா-இறையும்.

இறையும்	அகாரவாச்யனை ஈஸ்வரனையும்,
உயிரும்	மகாரவாச்யனை ஆத்மாவையும்,
இருவர்க்குமுள்ள	இவ்விருவர்க்குமுண்டான
முறையும்	சதுர்த்தியால் சொல்லப்பட்ட ஶேஷஶேஷிபாவஸம்பந்தத்தையும்,
முறையேமொழியும்	க்ரமமாகப்ரதிபாதிக்கிற
மறையும்	வேதரூபமான திருமந்த்ரத்தையும்
உணர்த்துவாரில்லாநாள்	யதாவத்தாக அறிவிப்பாரில்லாதகாலத்திலே
ஒன்றல்ல	(அவையெல்லாம்) ஒருவஸ்துவாகாமல், அஸத்கல்பமாய்க்கிடந்தன;
உணர்த்துவாருண்டானபோது	(இவையெல்லாம்) அறிவிப்பாருண்டானபோது
ஆன	உளவாயிற்றன. (௧௦

ப்ரமேயஸாரம் பதவுரை முற்றிற்று.

http://acharya.org